

1. Przedimki

Przedimki w języku angielskim dzielimy na nieokreślone (*non-defined*), do których zaliczamy *a* i *an*, i określone (*defined*), czyli *the*. Przedimki dotyczą rzeczowników, służą do rozróżniania rzeczowników policzalnych i niepoliczalnych, a także do ich konkretyzowania. Przedimki mogą poprzedzać przymiotniki, ale tylko wtedy, jeżeli te przymiotniki opisują rzeczowniki, na przykład:

- *A car* – mamy rzeczownik *car*, a przed nim przedimek nieokreślony *a*. Jeśli jednak rozwiniemy to wyrażenie i dodamy do niego przymiotnik, na przykład: *a green car* – wówczas przedimek stoi bezpośrednio przed przymiotnikiem, ale nie ma wątpliwości, że znalazł się tam tylko po to, aby zaznaczyć rzeczownik. W związku z tym forma *a green* jest błędna, ponieważ przedimki są związane właśnie z rzeczownikami, nie żadnymi innymi częściami mowy.

Przedimki nieokreślone „a” i „an”

Oba przedimki występują tylko i wyłącznie przed policzalnymi rzeczownikami w liczbie pojedynczej. Co to oznacza? Że stół czy książkę określimy jako *a table*, *a book*, ale stoły i książki to *tables*, *books*, bez przedimka.

Przedimek *a* stawiamy przed rzeczownikiem, który zaczyna się od spółgłoski, a *an* przed rzeczownikiem zaczynającym się od samogłoski, np.:

A plane, a house, a board

– ale – *an elephant, an apple, an airport*

Poza tym pod uwagę bierzemy także wymowę, co prowadzi do wyjątków:

- *A university* – pomimo że słowo *university* zaczyna się od samogłoski, wymawiamy je, dodając głoskę „j” /'ju:ni'v seti/.
- *An hour* – pomimo że słowo *hour* zaczyna się od spółgłoski, piszemy przed nim przedimek *an*, ponieważ „h” w tym wyrazie jest nieme; nie wymawiamy tego dźwięku.

Co ciekawe, **a** może zmienić się na **an** (lub odwrotnie), jeżeli do rzeczownika, przy którym stoją, dodamy inne słowo, np. przymiotnik:

an elephant – ale – **a big elephant**

an airport – ale – **an international airport**

Uwaga!

Jak rozróżnić rzeczowniki policzalne od niepoliczalnych?

Rzeczowniki policzalne to wszystkie te, które możemy policzyć na sztuki, na przykład wspomniane przed chwilą krzesła i stoły. Niepoliczalne to te, do których policzenia potrzebujemy dodatkowego punktu odniesienia niż samą ich liczbę, np. woda, do policzenia której potrzeba na przykład szklanek, litrów czy butelek.

Można umieścić przedimek **a** lub **an** przed niepoliczalnym rzeczownikiem, ale tylko w wyjątkowych sytuacjach, np. kiedy zamawiamy coś w barze czy restauracji. Jeżeli powiemy kelnerowi **I'd like a coffee** – Kawę poproszę, to wówczas przedimek określa ilość i porcję tego, o co prosimy. **A coffee** będzie oznaczało jedną kawę.

Zasady stawiania przedimków nieokreślonych

- przed rzeczownikami policzalnymi w liczbie pojedynczej;
- przed imieniem lub nazwiskiem osoby dla podkreślenia, że jest ona nam nieznana, obojętna, lub po to, aby podkreślić jej małe znaczenie dla nas:

A Mr. Brown is calling. – Jakiś pan Brown dzwoni.

- dla wyrażenia częstotliwości, z jaką coś się dzieje, np.:

I play basketball three times a week. She needs to wash her hands more than ten times a day. – Gram w koszykówkę trzy razy w tygodniu. Ona musi myć ręce częściej niż dziesięć razy dziennie.

- w zwrotach z **what** i **such**:
What a beautiful day. She's such a wonderful friend. – Co za piękny dzień. Ona jest taką wspaniałą przyjaciółką.
- w zwrotach: **in a hurry, there is (was) a time**:
I have to go, I'm in a hurry. There was a time I thought I would make a career in politics. – Muszę iść, jestem głodny. Był taki czas, że myślałem, że zrobię karierę w polityce.
- w tzw. utartych zwrotach (*fixed phrases* lub *set phrases*), na przykład:
to have a good time (czyli dobrze się bawić, ale *to have time* – mieć na coś/dla kogoś czas jest już bez przedimka),
two of a kind – dwaj tacy sami, dwie takie same,
to catch a cold – przeziębienie się,
there's always a first time – zawsze jest ten pierwszy raz.

Przedimek określony „the”

The służy określeniu tego, co ma konkretne odniesienie do czegoś, co znamy, o czym wiemy, o czym już z kimś rozmawialiśmy, o czym słyszeliśmy. Na przykład gdy mówimy do kogoś **I bought the book** – Kupiłem książkę, osoba, do której się zwracamy, będzie miała pełne prawo czuć, że powinna wiedzieć, o którą książkę chodzi. Powiedzenie **I bought a book** – Kupiłem książkę jest informacją znacznie bardziej ogólną, określa po prostu kupienie jakiejś książki. W tym wypadku jasne jest, że informacja o danej książce pojawi się po raz pierwszy. Dopiero kolejne zdania na jej temat zamienią nam przedimek nieokreślony na **the**:

I read a really good book last week. The book (teraz to już jest konkretna książka, o której przed chwilą powiedzieliśmy) *was about soldiers who were fighting in Afghanistan.* – Książka była o żołnierzach walczących w Afganistanie.

Uwaga!

Porównaj zdania:

I go to hospital. – Idę do szpitala. – leczyć się, idę jako pacjent.

I go to the hospital. – Idę do szpitala. – ale na przykład odwiedzić kogoś albo do pracy.

Mary goes to school. – Mary chodzi do szkoły. – jest uczennicą.

Mary goes to the school. – Mary chodzi do szkoły. – ale na przykład do pracy lub po kogoś.

He came to prison. – Przybył do więzienia. – jako więzień.

He came to the prison. – Przybył do więzienia. – ale na przykład do pracy lub w odwiedziny.

Monica went to church to take a picture of an old altar.
– Monica poszła do kościoła, aby zrobić zdjęcie starego ołtarza. – jest turystką.

Monica went to the church. – Monica poszła do kościoła.
– aby się modlić.

Przedimek zerowy**Nie stawiamy żadnych przedimków:**

- przed rzeczownikami niepoliczalnymi, np.
water, bread, chocolate, light, time – woda, chleb, czekolada, światło, czas;
- przed rzeczownikami policzalnymi w liczbie mnogiej;

- przed nazwami ulic, chyba że chcemy podkreślić, że jest to ulica znana lub główna ulica w mieście, np. **The Broadway** czy **the main street, the high street**;
- przed środkami transportu:
I travel by bus, I go by plane, I came here by train.
 – Podróżuję autobusem, latam samolotem, przyjechałam tu pociągiem;
- przed nazwami pojedynczych szczytów: **Mount Blanc, Mount Everest**;
- przed dniami tygodnia, miesiącami;
- przed nazwami posiłków:
I'm eating breakfast. Let's meet for lunch. – Jem śniadanie.
 Spotkajmy się na lunch;
- przed nazwami krajów (poza tymi, przed którymi stawiane jest **the**);
- przed nazwami rynków i skwerów, wyjątek to
The Red Square – Plac Czerwony;
- przed nazwami mostów, wyjątek to **The Golden Gate Bridge**;
- przed nazwami parków: **Central Park**;
- przed nazwami jezior: **Lake Ontario, Lake Michigan, Lake Okanagan**;
- przed nazwami kontynentów;
- przed nazwami lotnisk: **Heathrow, La Guardia**;
- przed nazwami ogrodów zoologicznych;
- przed nazwami dzielnic miast, wyjątek to **The Bronx**;
- przed nazwami miast, wyjątek to **The Hague**.

Uwaga!

Użycie zaimków eliminuje przedimki nieokreślone **a** i **an**, np.:

This is a car. Ale: **This is my car.**

– użycie zaimka **my** od razu skasowało przedimek nieokreślony **a**.

Uwaga!

Porównaj nazwy miast: New York City, Vancouver, Gdańsk, Stockholm – brak przedimka określonego, ale *the city of New York, the city of Vancouver, the city of Gdańsk, the city of Stockholm* – wszędzie pojawia się *the*, ponieważ nazwy miast zostały przedstawione w formie *of sentence*.

- przed nazwami firm i przedsiębiorstw: *Microsoft, Prokom*;
- przed nazwami stacji telewizyjnych: *Discovery Channel, CNN*;
- przed nazwami gazet ukazujących się jako periodyki: „*Newsweek*”;
- przed porami roku;
- przed nazwami pierwiastków;
- przed dyscyplinami sportowymi: *I play basketball* – Gram w koszykówkę;
- przed nazwami domów handlowych i centrów handlowych;
- przed nazwami chorób;
- nie ma przedimków w zwrotach: *at home, get home, go home, to be at home, full of life, commit suicide* (ale *commit a crime*)

Uwaga!

Jeżeli liczebnik znajduje się przed określanym przez niego rzeczownikiem, wówczas stosujemy liczebniki porządkowe. Jeżeli za – liczebniki główne.

Terminal 1, ale *The first terminal*,
World War II, ale *The Second World War*.